

rastlina, tudi mahovi niso brez vse koristi. Ne samo to, da so potrebni za ohranjenje vlage, za narejanje prsti in šote, rabimo je tudi za nastiljo, mehka ležišča in blazine. In kadar obhajamo spomin „vseh vernih duš“ meseca listopada, takrat gre marsikateri otrok v gozd, da si ondu nabere mehkega mahovja, katerega splete v venec ter položi na gomilo, kjer mu počiva prerano umrli atej ali mama, bratec ali sestra. — Tudi za okinčanje oken po zimi in napravo lepih jaslí o Božíči potrebujemo zelenega mahú.

Ognjeslav C—, Mozirski.

Prirôdopis za male otroke.

3. Konj.

Konj je najlepša domača žival. Telo ima poraščeno s kratko, gosto dlako. Gobec ima širok in kosmat, vrat dolg in z grivo olepšan. Noge ima visoke, tenke in močne, očesi veliki in živi. Ušesi mu stojite po konci in ste gibični. — Konj živi po vsem svetu. Najbolj pripraven je za ježo in vprego. Po nekaterih krajih ljudje konjsko meso uživajo. Konj hrče in rezgetá. Po barvi je konj: belec, kostanjevec, rujavec ali vranec.

4. Vol.

Vol je največja in najkoristnejša domača žival. Telo mu je pokrito z dlako, ki je rujave, bele ali črne barve. Na glavi ima vol po dva okrogla, gladka, votla rogova. Gobec ima gol in moker, nosnici široki. Pod vratom ima visečo kožo, ki se podvratnik imenuje. Rep ima čopast. Vol orje in vozi. Daje nam kožo in dobro, okusno meso.

Razne stvari.

Drobtine.

(Plôčica) je šolsko orodje. Velika je ali majhena, nova ali stara, pobarvana ali nepobarvana. Nekateri plôčice imajo lesen okvir in plôčo od skrila. Plôčico imamo, da pišemo, računimo in rišemo na-njo.

(Stol) je hišna oprava. Velik je ali majhen, okrogel ali oglat, nov ali star, pobarvan ali poliran. Stol je lesen, spleten ali poblazinjen. Ima sedalo, naslonilo in štiri noge. Stole nareja stolar ali mizar. Stoli nam so, da sedimo na njih. Lepo polirani in poblazinjeni stoli so dragi.

(Bob) je rastlina. Ima debelo steblice in sivozelene mesnate liste. Cvetje je belo ali višnjevasto. Stroki

so podolgasti, debeli in okroglasti. Seme je jajčasto-okroglo in rudečerujavo. Bob je v jutrovih deželah domá; po nekaterih krajih ga mnogo sejejo.

Kratkočasnice.

* Dva kmeta gledata vojake pri vojaških vajah. Dalj časa je gledajôč, reče prvi drugemu: „nikakor mi ne gre v glavo, zakaj morajo vojaki zdaj jedno a zdaj zopet drugo nogo vzdigniti in potem dalj časa na jedne nogi stati.“ Na to mu odgovori drugi: „to je zeló pametno, kajti če vojak v boji jedno nogo izgubi, potlej lahko hodi ob drugej nogi, ako se je tega užé poprej dobro naučil.“